

■■■■ Törvényszék
■■■■

■■■■ TÖRVÉNYSZÉK

A ■■■■ Törvényszék a dr. Ivány Borbála ■■■■ ügyvéd által képviselt ■■■■
■■■■ Büntetés-végrehajtási Intézet, ■■■■
felperesnek a ■■■■ kamarai jogtanácsos által képviselt ■■■■
Fegyház és Börtön ■■■■ alperes ellen személyiségi
jogok megsértése, sérelemdíj iránt indított perében meghozta a következő

í t é l e t e t:

A bíróság megállapítja, hogy az alperes, az állományába tartozó büntetés-végrehajtási felügyelő által 2016. szeptember 23. napján felperes sérelmére elkövetett, hivatalos eljárásban történő bántalmazás büntetével, könnyű testi sértés vétségével megsértette a felperes emberi méltóságához, testi-lelki egészségéhez való személyiségi jogát, valamint a kínzás, embertelen, megalázó bánásmód tilalmához fűződő jogát.

A bíróság kötelezi az alperest, hogy elégtételként 15 napon belül magánlevélben kérjen bocsánatot a felperestől, amiért az állományába tartozó ■■■■ büntetés-végrehajtási felügyelő által 2016. szeptember 23. napján elkövetett hivatalos eljárásban történő bántalmazás büntetével, könnyű testi sértés vétségével megsértette a felperes emberi méltóságához, testi-lelki egészségéhez való személyiségi jogát, valamint a kínzás, embertelen, megalázó bánásmód tilalmához fűződő jogát.

A bíróság kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 500.000,- (ötszázezer) Ft sérelemdíjat és ezen összeg után 2016. szeptember 23. napjától, a kifizetés napjáig járó, a késedelemmel érintett naptári félév első napján érvényes, jegybanki alapkamattal megegyező mértékű évi késedelmi kamatot.

Ezt meghaladóan a felperes keresetét elutasítja.

A bíróság kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 75.000,- (hetvenötezer) Ft perköltséget.

Kötelezi az alperest, hogy a ■■■■ Törvényszék Gazdasági Hivatalának felhívására, az állam javára fizessen meg feljegyzett 94.197,- (kilencvennégyezer-százkilencvenhét) Ft állam által előlegezett költséget.

A feljegyzett 90.000,- (kilencvenezer) Ft eljárási illeték és 94.198,- (kilencvennégyezer-százkilencvennyolc) Ft állam által előlegezett költség az állam terhén marad.

Az ítélet ellen a kézbesítéstől számított 15 napon belül fellebbezésnek van helye, amelyet elektronikus úton a ■■■■ Törvényszéken kell előterjeszteni a ■■■■ Ítéletáblához címezve.

A másodfokú bíróság tárgyaláson kívül bírálja el a fellebbezést, kivéve, ha

- a felek bármelyike tárgyalás tartását kéri,
- a bíróság azt indokoltnak tartja, vagy
- a tárgyaláson fogatosítható bizonyítást kell lefolytatni.

A fellebbező félnek a tárgyalási tartására irányuló kérelmét a fellebbezésben kell előterjesztenie. A fellebbező fél ellenfele a fellebbezés kézbesítésétől számított tizenöt napon belül tárgyalás tartását kérheti.

A felek kérelme alapján sem kell tárgyalást tartani, ha

- az elsőfokú bíróság ítéletét a 379. és 380. §-ban meghatározott okból kell hatályon kívül helyezni,
- a fellebbezés csak a perköltség viselésére vagy összegére, illetve a meg nem fizetett illeték vagy az állam által előlegezett költség megfizetésére vonatkozik,
- a fellebbezés csak a teljesítési határidővel vagy a részletfizetés engedélyezésével, illetve az előzetes végrehajthatósággal kapcsolatos,
- a fellebbezés csak az ítélet indokolása ellen irányul.

I n d o k o l á s

- [1] A bíróság a tárgyalás adatai – a felek előadása, a becsatolt okirati bizonyítékok, videofelvétel, az igazságügyi szakértői vélemény – alapján az alábbi tényállást állapította meg:
- [2] 2016. szeptember 23. napján az alperesi intézményben fogvatartott, pszichés, alkalmazkodási zavarokkal, beilleszkedési problémákkal küzdő felperes önkárosító magatartással fenyegetőzött, mert az Igazságügyi Megfigyelő és Elmeógyógyító Intézetbe szeretett volna kerülni, ezért a körletfelügyelők a zárkájához mentek. A felperes a kezében pengét szorongatott, azzal karját már meg is vágta. A felügyelők felszólították a penge eldobására, a zárkából történő kilépésre. A felszólítást követően zárkaajtóhoz lépő felperest ■■■■ ■■■■ címzetes bv. főtörzsőrmester a földre vitte, majd a felügyelők a lépcső felé húzták a földön fekvő felperest. Az egyik büntetés-végrehajtási felügyelő általi erőhatás következtében a felperes a lépcsőn fejjel előre leesett, azon lecsúszott, e közben ■■■■ ■■■■ felügyelő egyszer megrúgta, majd a lépcső aljába érkező felperest ismételt megrúgta, közben kiabált vele. Ezt követően egy másik büntetés-végrehajtási felügyelő a felperest földön húzva, az esemény helyszínéről elvitte. Az eseményeknek több arra járó felügyelő passzív szemlélője volt, néhányan nevettek közben.
- [3] A felperes a bántalmazás során a jobb járomív felett diónyi bőralatti duzzanat, a nyak-tarkó jobb oldalán, a bal könyök felett, valamint a hátán a középső harmadban felületes hámhórszolást szenvedett el, amelyek 8 napon belül gyógyultak.
- [4] A ■■■■ Törvényszék Katonai Tanácsa ■■■■ ■■■■ számú, ■■■■ Ítéletábla Katonai Tanácsa által ■■■■ ■■■■ számú ítéletével megváltoztatott ítéletével ■■■■ ■■■■ címzetes büntetés-végrehajtási főtörzsőrmester vádlottat bűnösnek mondta ki hivatalos

eljárásban elkövetett bántalmazás büntetében, valamint könnyű testi sértés vétségében. A másodfokú határozat az eredetileg kiszabott, végrehajtásában felfüggesztett szabadságvesztés büntetést 200 napi tétel, napi tételenként 1.000,- Ft pénzbüntetésre enyhítette.

[5]

[6]

A felperes a bántalmazást megelőzően is a fentiekben részletezett pszichés zavarban (mentális állapotban) szenvedett. Pszichés zavara, vagyis a személyiségzavar és az annak talaján kialakuló alkalmazkodási zavarok nem állnak ok-okozati összefüggésben a felügyelői bántalmazás következményeivel. Alkalmazkodási zavarának tüneteit a perbeli bántalmazás fokozhatta, pszichés állapotát rongthatta átmenetileg. Az állapotrosszabbodás fennállásának időtartama nem határozható meg, mivel a felperest azt követően is érték ismétlődő jelleggel traumatikus élmények a BV ellátás különböző területein. A fenti személyiségben fellelhető védelemigény, veszélyprojekció és traumatikus élmény átélésének lehetősége részben összefügghet a perbeli, büntetés-végrehajtási felügyelő általi bántalmazással, azonban ezen sérelem tartós pszichés (elmebeli) hatással nem járt. Az idő múlásával és egyéb sérelmek hatására ezen perbeli élmény hatékonysága jelentősen csökkent.

[7]

A bántalmazás körülményei (alá-fölérendeltségi viszony, a bántalmazást szemlélő több felügyelő, segítségnyújtás hiánya, földön fekvő pozíció, nemcsak fizikai, hanem verbális bántalmazás is, kiszolgáltatott helyzet) a felperesnél már korábban meglévő alkalmazkodási zavar tüneteit átmenetileg tovább rontották. A bántalmazás következtében alkalmazkodási zavara tüneteit igen nagy valószínűséggel rövidtávon súlyosbodtak. A perbeli bántalmazás felperes pszichés (elmebeli) állapotára való hatása hosszú távon fokozatosan csökkent. Pszichés (elmebeli) állapota a bántalmazást követően rövid távon igen nagy valószínűséggel rosszabbodott, hangulata, közérzete romlott. Felperes pszichés (elmebeli) állapota a bántalmazást követően hosszútávon érdemi változást nem mutat. Börtönben szerzett tapasztalatai alapján félhet az öröktől, azonban ezen félelem bántalmazással való összefüggése szakértőileg nem igazolható. Felperesnél a bántalmazást megelőzően is volt panaszként rögzítve az alvászavar, a felriadás, sőt ezekkel kapcsolatos észlelési zavar is, melyek nem állnak összefüggésben a perbeli bántalmazással.

[8]

A felperes keresetében annak megállapítását kérte, hogy az alperes, az állományába tartozó büntetés-végrehajtási felügyelő általi bántalmazás hivatalos eljárásban, könnyű testi sértés bűncselekmények elkövetésével megsértette emberi méltóságát, testi-lelki egészséghez való jogát, valamint a kínzás, embertelen, megalázó bánásmód tilalmához való jogát. Kérte kötelezni az alperest, hogy magánlevélben kérjen bocsánatot a jogsértésért, illetve arra, hogy 1.500.000,- Ft sérelemdíjat és törvényes kamatait fizesse meg. Álláspontja szerint az alperes közvetlenül perelhető, hiszen nem állt rendelkezésre egyéb jogorvoslati lehetőség.

- [9] Előadta, hogy a bv-őr büntetőjogi felelősségét jogerősen megállapították, a becsatolt videófelvétel további, a büntetőeljárásban figyelembe nem vett cselekményt is igazol. A felperes súlyos instabil pszichés állapotú személy, fizikálisan és pszichésen fokozottan sérülékeny, ezt egészségügyi dokumentáció igazolja. Erről a bv-öröknek is tudomásuk volt. A bv-őr általi bántalmazás nyilvánvalóan jogsértő cselekmény, sértette emberi méltóságát, testi- lelki, egészséghez fűződő jogát, a kínzás embertelen megalázó bánásmód tilalmához fűződő jogát. Értékelni kell, hogy több bv-őr is tétlenül szemlélte az eseményeket, hogy rendkívül megalázó, kiszolgáltatott helyzetbe került, az enyhe büntetőítélet erkölcsi kompenzációt nem nyújthat. Az emberi méltóság helyreállításához, ahhoz, hogy az alperes a felelősségét tevékenyen belássa, szükséges a magánlevélben történő bocsánatkérés. A követelt sérelemdíj arányos az okozott hátránnyal, figyelembe kell venni, hogy a felperes egészségi állapota a cselekmény hatására tovább romlott, hogy a felperes őrzésére felhatalmazott személy követett el erőszakos bűncselekményt, a kiszolgáltatott viszonyban lévő felperes ellen, több munkatárs támogató jelenléte mellett, a felperes a bántalmazásra okot nem adott, sérülékenysége az örök előtt is ismert volt. Az alperes nem jelölt meg olyan jogot, érdeket, amely érvényesülése érdekében a felperes méltósága és más jogainak korlátozása szükséges és arányos lett volna. Az alperes felelős a személyi állományába tartozó bántalmazást elkövető felügyelő magatartásáért.
- [10] Az alperes ellenkérelmében a kereset elutasítását kérte, azt mind jogalapjában, mind összecszerúségében vitatva. Hivatkozva az Alkotmánybíróság határozataira, előadta, hogy az emberi méltósághoz való jog egyes részjogosítványai korlátozhatóak, jelen esetben a felperes magatartása idézte elő, hogy vele szemben kényszerítő eszközt kellett alkalmazni, a büntetőbíróság a sértetti közrehatást enyhítő körülményként vette figyelembe. Utalt arra, hogy a felperes magatartásával korábban is sok probléma volt, gyenge alkalmazkodó képességű, többször volt fenytve. A felperes nem bizonyította, hogy az intézkedéssel összefüggésben egészségi állapota romlott, hogy emiatt további kezelésre szorult volna. A kimentés körében hivatkozott arra, hogy a bv-őr alkalmassági vizsgálatára vonatkozó kötelezettségének eleget tett, a büntető ítéletet követően a bv-ört alacsonyabb beosztásba, más szakterületre helyezte. A folyosó biztonsági kamerákkal figyelt, eleve az alperes parancsnoka volt az, aki a feljelentést megtette. A perbeli eseménytől a keresetlevél benyújtásáig egyetlen alkalommal született marasztaló ítélet, hivatásos állományú taggal szemben, hivatalos eljárásban elkövetett bántalmazás miatt. A sérelemdíj összege eltúlzott, a büntetőeljárásban kiszabott pénzbüntetéshez képest is. A jogsértés súlyának értékelésekor figyelemmel kell lenni a felperesi magatartásra, ami kiváltotta a kényszerintézkedés alkalmazását. Hivatkozott az alakuló bírói gyakorlatra, miszerint a jogsértés megállapítása nem eredményezi automatikusan sérelemdíj megfizetését.
- [11] A felperes keresete az alábbiak szerint részben alapos.
- [12] Ptk. 6:548. § [Felelősség közigazgatási jogkörben okozott kárért]
- (1) Közigazgatási jogkörben okozott kárért a felelősséget akkor lehet megállapítani, ha a kárt közhatalom gyakorlásával vagy annak elmulasztásával okozták, és a kár rendes jogorvoslással, továbbá közigazgatási perben nem volt elhárítható.
 - (2) Közigazgatási jogkörben okozott kárért a közhatalmat gyakorló jogi személy tartozik felelősséggel. Ha a közhatalmi jogkör gyakorlója nem jogi személy, a kárért az a jogi személyiséggel rendelkező közigazgatási szerv tartozik felelősséggel, amelynek keretében az eljáró közigazgatási szerv működik.

- [13] A bíróság osztotta a felperes azon álláspontját, miszerint a felperesi igény közvetlenül polgári perben érvényesíthető. A büntetés-végrehajtási felügyelő által, hivatalos eljárásban elkövetett bántalmazással okozott kárért, hátrányért a Ptk. 6:548.§ (2) bekezdése értelmében az alperes, mint büntetés-végrehajtási intézmény tartozik felelősséggel, jelen esetben azonban a felperes számára nem állt rendelkezésre rendes jogorvoslat, támadható közigazgatási határozat nem született, közigazgatási per nem volt indítható.
- [14] Ptk. 2:42. § [A személyiségi jogok általános védelme]
(1) Mindenkinek joga van ahhoz, hogy törvény és mások jogainak korlátai között személyiségét, így különösen a magán- és családi élet, az otthon, a másokkal való - bármilyen módon, illetve eszközzel történő - kapcsolattartás és a jóhírnév tiszteletben tartásához való jogát szabadon érvényesíthesse, és hogy abban őt senki ne gátolja.
(2) Az emberi méltóságot és az abból fakadó személyiségi jogokat mindenki köteles tiszteletben tartani. A személyiségi jogok e törvény védelme alatt állnak.
- [15] Ptk. 2:43. § [Nevesített személyiségi jogok]
A személyiségi jogok sérelmét jelenti különösen
a) az élet, a testi épség és az egészség megsértése; (...)
- [16] A büntetés-végrehajtási felügyelő általi, felperes sérelmére elkövetett bántalmazás tényét, a bűncselekmény elkövetését jogerős büntető ítélet megállapította, amely a Pp. 264.§ (1) bekezdése alapján köti a polgári ügyben eljáró bíróságot. A becsatolt videofelvétel alapján egyébként is egyértelműen megállapítható a személyiségi jogsértés, a folyosón földön húzott, a lépcsőn „természetellenes” helyzetben leérkező felperesbe a bv-őr többször belerúg, vele kiabál. Figyelemmel az előzményekre, miszerint már a folyosón a földön húzták a felperest, illetve a bv-őr későbbi reakciójára, a lépcsőn tanúsított viselkedésére, nagy valószínűséggel a felperes lépcsőn való leesése, csúszása sem a véletlen műve volt, életszerű, logikailag következtethető, hogy egy büntetés-végrehajtási felügyelő ráhatására történt.
- [17] Az okozott sérüléseket a jogerős büntető ítélet, orvosszakértői vélemény alapján rögzítette. A jelen eljárásban beszerzett, felek által nem vitatott, a bíróság által aggálytalanként elfogadott egyesített elmeorvosszakértői és pszichológus szakértői vélemény megállapította, hogy az egyébként is pszichés zavarokkal, alkalmazkodási problémával küzdő felperes állapotát a bántalmazás, annak körülményei rövid távon rontották.
- [18] Bár az elítéltek jogai alapvetően korlátozottak, ez nem jelenti azt, hogy ne rendelkeznének az emberi méltósághoz való joggal, a testi-lelki épséghez, egészséghez való joggal, és értelemszerűen vonatkozik rájuk a már Emberi Jogok Egyetemes Nyilatkozatában is megjelölt, többek között az Európai Unió Alapjogi Chartájában is deklarált kínzás, embertelen, megalázó bánásmód tilalma. A bv-őr felügyeletére bízott elítélttel szemben a jogszerű intézkedés kereteit meghaladó tettelegesség, fizikai erőszak, megalázó bánásmód, komolyabb sérülés okozása nélkül is sérti az elítélt emberi méltóságát, testi-lelki egészséghez való jogát és a fent említett tilalomba ütközik.
- [19] Ptk. 2:51. § [Felróhatóságtól független szankciók]
(1) Akit személyiségi jogában megsértenek, a jogsértés ténye alapján - az elévülési időn belül - az eset körülményeihez képest követelheti
a) a jogsértés megtörténtének bírósági megállapítását;

- b) a jogsértés abbahagyását és a jogsértő eltiltását a további jogsértéstől;
 - c) azt, hogy a jogsértő adjon megfelelő elégtételt, és ennek biztosítson saját költségén megfelelő nyilvánosságot;
 - d) a sérelmes helyzet megszüntetését, a jogsértést megelőző állapot helyreállítását és a jogsértéssel előállított dolog megsemmisítését vagy jogsértő mivoltától való megfosztását;
 - e) azt, hogy a jogsértő vagy jogutódja a jogsértéssel elért vagyoni előnyt engedje át javára a jogalap nélküli gazdagodás szabályai szerint.
- (2) Ha közigazgatási jogkörben eljáró személy sért személyiségi jogot, az (1) bekezdésben foglalt szankciókat a közhatalmi jogkört gyakorló jogi személlyel szemben kell érvényesíteni. Ha a közhatalmi jogkör gyakorlója nem jogi személy, a szankciókat azzal a jogi személyiséggel rendelkező közigazgatási szervvel szemben kell érvényesíteni, amelynek keretében az eljáró közigazgatási szerv működik.

- [20] A felperes földön húzása, lépcsőn való lelökése, többszöri megrúgása, a vele való ordítózás, az embertelen, megalázó bánásmód tilalmába ütközött, sértette emberi méltóságát, az okozott sérülések sértették testi épséghez való jogát, a megfélemlített, kiszolgáltatott helyzetbe hozott felperes lelki egészséghez való jogát, utóbbi jog sérelmét jelentette a felperes pszichés állapotának átmeneti romlása is. Mindezekre figyelemmel a bíróság az alperes általi jogsértések tényét megállapította.
- [21] A bíróság a felperesi keresettel egyezően indokoltnak ítélte az alperes kötelezését elégtétel adására, melynek megfelelő formája az intézet vezetője által felpereshez írt, a jogsértést elismerő, sajnálkozást kifejező bocsánatkérő levél. Ezt indokolja a jogsértés súlya, az a tény, hogy a jogsértést az alperes állományába tartozó több felügyelő is passzívan szemlélte, megakadályozni nem kívánta, egyesek inkább mulatságosnak találták. Az elégtétel írásos formáját indokolja az is, hogy a felperes jelenleg már nem az alperesi intézmény fogvatartottja. Erre tekintettel a bíróság a rendelkező rész szerinti elégtétel adására kötelezte az alperest a Pp. 344.§ (1) bekezdése szerinti teljesítési határidővel.
- [22] 2:52. § [Sérelemdíj]
- (1) Akit személyiségi jogában megsértenek, sérelemdíjat követelhet az őt ért nem vagyoni sérelemért.
 - (2) A sérelemdíj fizetésére kötelezés feltételeire - különösen a sérelemdíjra köteles személy meghatározására és a kimentés módjára - a kártérítési felelősség szabályait kell alkalmazni, azzal, hogy a sérelemdíjra való jogosultsághoz a jogsértés tényén kívül további hátrány bekövetkeztenek bizonyítása nem szükséges.
 - (3) A sérelemdíj mértékét a bíróság az eset körülményeire - különösen a jogsértés súlyára, ismétlődő jellegére, a felróhatóság mértékére, a jogsértésnek a sértettre és környezetére gyakorolt hatására - tekintettel, egy összegben határozza meg.
- [23] Ptk. 6:532. § [A kártérítés esedékessége]
A kártérítés a károsodás bekövetkeztekor nyomban esedékes.
- [24] Ptk. 6:48. § [Késedelmi kamat]
- (1) Pénztartozás esetén a kötelezett a késedelembe esés időpontjától kezdődően a késedelemmel érintett naptári félév első napján érvényes jegybanki alapkamattal - idegen pénznemben meghatározott pénztartozás esetén az adott pénznemre a kibocsátó jegybank által meghatározott alapkamattal, ennek hiányában a pénzüpiaci kamattal - megegyező

mértékű késedelmi kamatot köteles fizetni, akkor is, ha a pénztartozás egyébként kamatmentes volt.

- [25] A bíróság álláspontja szerint a felperes által elszenvedett jogsértés súlya, jellege az objektív szankciók mellett sérelemdíj alkalmazást is indokolja, jelen esetben ún. bagatell sérelemről nem beszélhetünk. Az alperes fizetési kötelezettsége alól nem mentesülhet, felelősséggel tartozik a jogerősen elítélt felügyelő magatartásáért, de az alperes terhére esik a jogsértést szemlélő számos felügyelő passzivitása is.
- [26] Teljes mértékben megalapozatlan a kimentés körében előadott, illetve felperesi közrehatásra utaló alperesi védekezés. Ugyan a jogerős büntető ítélet a vádlott javára értékeli a „jelentős sértetti közrehatást”, ezen megállapítás a polgári ügyben eljáró bíróságot nem köti, a törvényszék álláspontja szerint a felperes személyiségi joga megsértésében – a jogszerű kényszerintézkedés keretein túlmenően – nem hatott közre.
- [27] Az a tény, hogy a felperes már korábban is pszichésen terhelt személy volt, hogy beilleszkedési problémákkal küzdött, nem jelenti azt, hogy személyiségi jogsértést lenne köteles elszenvedni. Az alperes kötelezettsége, hogy a „problémás” elítélteket is megfelelően elhelyezze, hogy őket jogszerű keretek között kezelje. A bv-őr alkalmassági vizsgálatának elvégzése, vele szemben fegyelmi szankció alkalmazása, az a tény, hogy kamerák voltak felszerelve az intézményen belül, illetve, hogy a parancsnok megtette a feljelentést, nem mentesítik az alperest, ezen intézkedésekkel csak jogszabályi kötelezettségének tett eleget. Súlytalan azon hivatkozás is, hogy csak egyszer született marasztaló büntető ítélet az alperes állományába tartozó őr esetében, hiszen a kirívó esetek hiánya a normális állapot egy büntetés-végrehajtási intézmény esetében, azonban az elkövetet jogsértésért helyt kell állni, függetlenül attól, hogy általában „rendben mennek” a dolgok.
- [28] A felperes nem azt sérelmezte, hogy vele szemben intézkedtek, hanem azt, hogy a szabályos intézkedés kereteit meghaladóan tettelesen bántalmazták, megalázó helyzetbe hozták. Nem vitatható, hogy öngyilkossági szándék hangoztatása, önkárosításra alkalmas eszköz kézben tartása esetében a felügyelők jogszerűen avatkoznak be, jogszerű a penge eldobatása, vagy elvétele, ennek, vagy az önkárosítás megakadályozásának érdekében jogszerű lehet az elítélt megfogása, leszorítása, földre vitele, bilincselése is. A felperes abban „hatott közre”, hogy vele szemben jogszerű kényszerítő intézkedést alkalmazzanak. Az önkárosítás megakadályozást követően elkövetett fizikai és verbális erőszak indokolatlan és jogsértő volt, a magatehetetlen, kényszerítő intézkedés alatt álló felperes a rendelkezésre álló adatok alapján nem hatott közre a jogellenes bántalmazásban, arra indokot nem szolgáltatott.
- [29] A bíróság annyiban osztotta az alperesi védekezést, hogy a felperes által igényelt sérelemdíj eltúlzott mértékű.
- [30] A bíróság a sérelemdíj mértékének meghatározásakor figyelemmel volt a felróhatóság mértékére, arra, hogy a jogsértést a felperes őrzéséért, felügyeletéért felelős alperesi alkalmazott követte el, ráadásul büntetőjogi tényállást megvalósító módon, a felperesnek több személyiségi joga sérült. A felperes bántalmazása több másik őr szeme láttára történt, azaz nyilvános módon, a felügyelők passzivitása, mosolygása csak fokozta a

kiszolgáltatottság, megalázottság érzését. A bántalmazás következtében a felperes testi és lelki sérüléseket szenvedett el.

- [31] Figyelembe kellett venni azonban azt is, hogy a sérülések nyolc napon belül gyógyultak, az aggálytalan szakértői vélemény szerint pedig az eset csak átmenetileg, rövidebb időszakban hatott negatívan a felperes pszichés állapotára, alkalmazkodási zavarát, a felperes meglévő pszichés betegségét alapvetően nem befolyásolta, a felperes szubjektív érzése nem alapot meg magasabb összegű sérelemdíjat. A jogsértés rövid ideig tartott, nem volt ismétlődő jellegű.
- [32] Mindezeket mérlegelve, figyelemmel az eset valamennyi körülményére, a jogsértés súlyára, annak sértettre gyakorolt hatására, a jogsértés korlátozott nyilvánosságára, előtérbe helyezve a sérelemdíj kompenzációs és büntető, illetve preventív funkcióját, a bíróság úgy ítélte meg, hogy 500.000,- Ft összegű sérelemdíj megfelelő és arányos vagyoni elégtételt jelent a felperest ért, részben okiratokkal, orvosszakértői véleménnyel bizonyított nem vagyoni hátrányokért. A törvényszék nem fogadta el azon alperesi érvelést, hogy a peres eljárásban meghatározott sérelemdíj összegszerűségét össze kellene vetni a büntető eljárásban kiszabott pénzbüntetéssel. A kétféle jogterület kétféle jogintézményének semmi köze egymáshoz, egyik alkalmazása nem zárja ki a másik alkalmazását, az összegszerűség megállapításánál pedig eleve más szempontokat mérlegelnek a bíróságok. A pénzbüntetés a bűncselekményt elkövető személyt sújtja, a sérelemdíj pedig az alperest. A sérelemdíj „büntető”, preventív funkciója nem az elkövetett bűncselekmény vonatkozásában, hanem a személyiségi jogsértés vonatkozásában értendő. A meghatározott sérelemdíj összegének pedig alkalmasnak kell lennie arra is, hogy az alperes a jövőben még nagyobb figyelmet fordítson arra, hogy hasonló eset ne forduljon elő.
- [33] Így az alperes mindösszesen 500.000,- Ft sérelemdíj megfizetésére köteles a Pp. 344. § (1) bekezdése szerinti teljesítési határidővel. A bíróság ezt meghaladóan a felperes sérelemdíjra irányuló keresetét elutasította.
- [34] A Ptk. 2:52. § (2) bekezdése és 6:532. § értelmében a károkozó, a hátrány okozásától kezdődően késedelemben van a sérelemdíj megfizetésével, így az alperes a hátrány bekövekeztének napjától törvényes mértékű késedelmi kamat megfizetésére is köteles.
- [35] A felperes a személyiségi jogsértés objektív szankciói tekintetében teljes mértékben pernyertes, a hangsúlyosabb sérelemdíj tekintetében pedig 1/3-ad arányban, így a törvényszék a pernyertesség-perveszteség arányát mérlegeléssel 50-50%-ban határozta meg. A bíróság álláspontja szerint azonban a felperes sérelemdíj követelése nem volt nyilvánvalóan eltúlzott, az függött a szakértői bizonyítás eredményétől is, ezért a perköltség viselésénél a felperes javára alkalmazandó a Pp. 83.§ (3) bekezdése. A pervesztes alperes fele arányban köteles perköltséget fizetni, a felperes viszont pervesztesége arányában mentesül a perköltség fizetés kötelezettsége alól.
- [36] A felperes a felszámított ügyvédi munkadíjra vonatkozó megállapodást nem csatolt, így az ügyvédi munkadíj a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3. § (2) bekezdés a) pontja szerint volt megállapítható, melyet a bíróság a (6) bekezdés értelmében, figyelemmel a kifejtett ügyvédi tevékenységre, a beadványok számára, terjedelmére, a tárgyalások számára, az utazási időre, az utazás költségeire 150.000,- Ft-ban határozott meg a teljes pernyertesség esetére, ezen összeg fele részének megfizetésére köteles az alperes. Az alperes a Pp. 102.§

